

Ude paa Kommandobroen, der var forbunden med det øvre Dæk ved en lille Trappe og et Løbebrædt, gik den vagthavende Styrmand frem og tilbage med hurtige Skridt; og henne fra Agterstavnen lød med visse Mellemrum et Log-Urs korte Klingren. Ellers hørtes der over hele det store Skib ingen anden Lyd end Maskinens og Skruens ihærdige Stampen og nu og da nede fra Dybet en Raslen af Fyrbødernes Skovle.

Nede i Sydvest var Fyret paa Hesselø dukket op over Synskresen.

Da Skibet en Timestid senere naaede ret ud derfor, afløstes Vagten baade paa Broen og ved Rattet; og Per lagde Mærke til, at første og anden Styrmand ved denne Lejlighed forhandlede om noget, der fik dem til at sænke Stemmerne.

Kort efter var alt igen dyb Ro og Stilhed rundt omkring ham . . .

Saa mange Billeder fra Barndomshjemmet der gled ham forbi i denne Nat, mens han sad der næsten ubevægelig og stirrede ud over Havfladen! Han havde egentlig aldrig før dannet sig en samlet og ordnet Forestilling om sin Moder. Som hun i Livet var bleven stillet i Skygge af den myndige Fader, var hans Erindring om hende bleven formørket af det absolute Ubehag, hvormed han endnu stadig mindedes denne. Han huskede hende bedst fra hendes lange Sygeleje. Naar hans Tanker i de senere Aar havde beskæftiget sig med hende